

פסטיבל זרקור

מאת פרץ הירשביין

תרגום: דורי פרנס

עדות ידוקים

דיוקן: Alberto Bustos

עיבוד ובימוי נועה שור

הפקות פסטיבל זרקור מועלות בתמיכת קרן לאונרד שך ז"ל

המחזה תורגם במסגרת פרויקט **הדיבור**, אשר קיבל מימון ממועצת המחקר האירופית (ERC)
תחת תוכנית Horizon2020 של האיחוד האירופי. מענק מס' 948150

תיאטרון האוניברסיטה

שחקני.ות "שדות ירוקים"

שחר לביא

תלמידת מסלול משחק, שנה ד'

רע דשא

בוגר החוג, מסלול משחק

עמירם גולן

בוגר החוג, מסלול משחק

דנה פרקש

תלמידת מסלול משחק, שנה ג'

אושר סקורצרו

תלמידת מסלול משחק, שנה ד'

גיא נטאף

בוגר משחק סמינר הקיבוצים

שדות ירוקים

מאת: פרץ הירשביין
תרגום מידיש: דורי פרנס
עיבוד ובימוי: נועה שור

מוזיקה: נדב רובנשטיין

מתאמת אינטימיות: ערגה יערי | הדרכת טקסט: ענת זמש-ריגל

בעיצוב תלמידות ובוגרת התואר השני, המסלול לעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה:

תפאורה: יובל מור אנקונינה*

תלבושות: הדר פסח

תאורה: נוי סלע

בהשתתפות

עמרים גולן	אלקנה	בוגר מסלול משחק באוני' ת"א
רע דשא	הרש-בר	בוגר מסלול משחק באוני' ת"א
שחר לביא	רחל	תלמידת מסלול משחק שנה ד'
גיא נטאף	לוי-יצחק	בוגר משחק, סמינר הקיבוצים
אושר סקורצרו	צינה	תלמידת מסלול משחק שנה ד'
דנה פרקש	סטרה	תלמידת מסלול משחק שנה ג'

הפקת פסטיבל זרקור: יערה נשר** | ניהול ייצור תלבושות: לוקאס ליברמן***

ע. במאי וניהול הצגה: שדא דראושה | הפקה וניהול הצגה: שרה ניסן

ע. ייצור תפאורה: מישל קופובסקי | ע. ייצור תלבושות: הדר עובדיה

ע. תאורה: נדיה מגרם | הפעלת תאורה וסאונד: אלונה ברקאי, שירה זלץ

צוות טכני וסדרנות: אלונה ברקאי, שירה זלץ, עתו כהן, עדן לוי,

הדר עובדיה, מישל קופובסקי

דימוי כרזה: Alberto Bustos

* בוגרת תואר שני, המסלול לעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה

** בוגרת מסלול קהילתי, החוג לאמנות התיאטרון

*** בוגר תואר ראשון, המסלול לעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה

حقوق خضراء

نص مسرحي: بيرتس هيرشباين
ترجمة النص للعبرية: دوري برناس
إنتاج وإخراج: نوعا شور

موسيقى: نَداف روبنشتاين

منسقة الحميمية: عِرجا يعاري | إرشاد نصّي: عنات زمش-ريجل

تصميم طالبات وخريجة اللقب الثاني، مسار تصميم الديكور المسرحي، السينما والتلفزيون:

ديكور مسرحي: يوفال مور أُنكونينا*

ألبسة: هَدار بيسح

إرشاد نصّي: عنات زمش-ريجل

بمشاركة

خريج مسار التمثيل في جامعة تل أبيب	إلكانا	عميرام جولان
خريج مسار التمثيل في جامعة تل أبيب	هيرش بير	رياح ديشه
طالبة مسار التمثيل، سنة رابعة	راحيل	شاحر لافي
خريج تمثيل، سمينار هكيوتسيم	ليفّي يتسحاك	جاي نتاف
طالبة مسار التمثيل، سنة رابعة	تسينا	أوشر سكورتسرو
طالبة مسار التمثيل، سنة ثالثة	ستيرا	دانا فركش

إنتاج المهرجان: يعارا نيشر** | الإشراف على إنتاج الألبسة: لوكاس ليبرمان***
مساعدة المخرج وإدارة العرض: شذى دراوشة | إنتاج وإدارة العرض: سارة نيسان
الإشراف على الإضاءة: نادية مجرام | مساعد بناء الديكور: ميشيل كوبوفسكي
مساعدة إنتاج الألبسة: هدار عوفاديا | تشغيل ساوند وإضاءة: شيرا زلتس، ألونا بركاي
الطاقم التقني والتنظيمي: ألونا بركاي، شيرا زلتس، عتو كوهين، عيدن ليفي،
هدار عوفاديا، ميشيل كابوفسكي

عروض مهرجان زاركور بدعم من مؤسسة المرحوم ليئونارد شاخ للإنتاج

* خريجة مسار تصميم الديكور المسرحي في جامعة تل أبيب

** خريجو قسم الفنون المسرحية

*** خريجة مسار تصميم الديكور المسرحي في جامعة تل أبيب

"כשגרים זרקים ככה בכפר, מה חסר שניהפך להיות חס וחלילה כמו גויים?"

(מתוך: **שדות ירוקים** מאת פרץ הירשביין, 42)

במהלך המאה ה-19, התפרנסו קהילות יהודיות רבות במזרח אירופה מענפי חקלאות. קהילות אלו התמודדו עם שאלת זהותן היהודית באופן חריף יותר מיהודים אשר חיו בעיירות כקהילות מגובשות ואשר נשאו סממנים יהודים מובהקים. יהודי הכפר גרו בין איכרים לא יהודים ולא היה ניכר הבדל חיצוני בינם לבין שכניהם. הם עיצבו זהות יהודית שונה מזו של יהודי העיירות דרך המפגש עם הטבע, האדמה והכפר. סוגיה זו עומדת במרכז מחזהו של פרץ הירשביין **גרינע פעלדער (שדות ירוקים)**, אשר נכתב בשנת 1916.

הירשביין היה בן לטוחן אשר בצעירותו התנסה בעבודת כפיים בחקלאות, אולם את רוב חייו הקדיש לתיאטרון והיה למחזאי מצליח בעל להקה משלו. בשנת 1910 הוציא הירשביין ארבעה מחזות בהם ביטא את אהבתו ואת געגועיו לאנשי הכפר הפשוטים אותם פגש בצעירותו. המחזה **גרינע פעלדער** (שתורגם מיידש לעברית על ידי הירשביין תחת הכותרת **בין ילדי השדה**) הוא אחד מהם. המחזה עוסק במפגש בין יהודי כפר, אשר מקיימים אורח חיים יהודי ומגיל צעיר לומדים לעבוד את האדמה, לבין יהודים שחיים בעיר ואשר מצעירותם לומדים קרוא וכתוב על מנת שיוכלו להקדיש את חייהם ללימוד ספרי הקודש.

שדות ירוקים עלה לראשונה על ידי להקת הווילנע טרופע בעיר ריגה בשנת 1928 וזכה להצלחה מסחררת. לאחר מכן עלה המחזה בתיאטראות אחרים, בהם תיאטרון הבימה בשנת 1935 ותיאטרון גטו וילנה בשנת 1942. בשנת 1937 המחזה אף עובד לסרט יידי מצליח.

ההחלטה להעלות את המחזה **שדות ירוקים** נובעת מהרצון להתכתב עם המציאות הבדייונית שהירשביין יוצר. בעולם זה, אמונה באלוהים וקיום מצוות הם הנורמות השולטות, ונעדר ממנו הספק באשר לעצם קיומו של האל. מציאות בדיונית זו מאפשרת לנו לחנוג את היופי שביהדות, את הטקסים ואת הטקסטים הקדושים לה, על ניגוניה המשקפים שילוב בין עצב ושמחה ומתובלים בשפע של הומור עצמי. כל אחת מהדמויות במחזה מגלה את הקשר שלה ליהדות בדרכים שונות, המעשירות את ההבנה שלנו על הביטויים המגוונים והמורכבים של האמונה. בימים בהם מחלוקות כואבות כמו מוחקות עולם של יופי וחוכמה, אני מוצאת את עצמי מתגעגעת לעולם פשוט וחף ממחלוקות. באמצעות הפקה זו, אני מבקשת להחזיר ולהזכיר לנו תרבות יהודית עשירה שבבסיסה דיאלוג בין תפישות עולם מנוגדות.

"מה נאה אילן זה": טבע, עיר ותורה בשדות ירוקים

ד"ר יאיר ליפשיץ, החוג לאמנות התיאטרון

שדות ירוקים הוא ניסיון של פרץ הירשביין לכתוב פסטורלה יהודית מודרנית. במסורת הדרמטית שפרחה בראשית העת החדשה, הפסטורלה מציגה את המעבר של בני העיר המתוחכמים אל מרחבי הטבע, השדות והרועים מלאי התמימות והקסם. למרות שהפסטורלה מציגה בעיקר את עולם הכפר והטבע, זהו ז'אנר עירוני בעומקו – פנטזיה אורבאנית על הטבע כגן עדן אבוד של תום.

בהקשר היהודי המודרני, שאלת היחס אל הטבע הפכה לשאלה דחופה ומטרידה. הדימוי הרווח של היהודי האירופאי את עצמו הייתה כיצור עירוני, סוחר לרוב, המתפרנס מ"ענייני אוויר" (לופט געשעפט), מנותק מן האדמה ומן החקלאות. בהקשר הדתי, היהודי נתפס כלומד תורה, איש טקסטים ורוח ללא עוגן בקרקע. למרות שבפועל יהודים רבים במאה ה-19 התעסקו בחקלאות, נוכחותם נדחקה לשולי השיח לטובת דימוי זה. הציונות הייתה רק אחת מן התנועות היהודיות המודרניות שביקשו לתקן את המצב, להחזיר את היהודי אל האדמה ואל הטבע, לקרקע אותו.

כפסטורלה יהודית מודרנית, **שדות ירוקים** מציג את המסע של התלמיד החכם העירוני לוי-יצחק אל עולם הכפריים היהודיים. כמיטב מסורת הפסטורלה, יהודי הכפר מוצגים כפשוטים, תמימים, לא מתוחכמים, אולם הם שובים בסופו של דבר את איש הספר והרוח בעולמם וביחסם הבריא אל האדמה, אל הגוף, ואל המיניות.

במשנה במסכת אבות, פרק ג, משנה ז, נאמר בשם רבי שמעון: "המהלך בדרך וְשֹׁנֶה וּמְפַסֵּיק מְמַשְׁנֵתוֹ וְאוֹמֵר: 'מָה נָאָה אֵילָן זֶה! וְמָה נָאָה יֵרֵךְ זֶה!' – מַעֲלָה עָלָיו הַכָּתוּב כָּאֵלוֹ מְתַחֵיב בְּנִפְשׁוֹ". המשנה מנגידה בין עולם לימוד התורה לעולם הטבע, האילן והינר, וקובעת היררכיה ברורה ביניהם: הפסקת לימוד התורה לטובת התפעלות מן הטבע מוצגת כאן כחטא.

שדות ירוקים הוא מעין התמודדות דרמטית עם משנה זו ועם האידיאולוגיה שלה. לוי-יצחק הוא "המהלך בדרך" (אנחנו כמעט לא יודעים עליו כלום למעט העובדה שהוא הולך ממקום למקום). בדיאלוג משמעותי בינו לבין הרש-בר, מנסה הרש-בר לשכנע אותו לצאת אל השדות ולראות את יפי הטבע, אולם לוי-יצחק, נאמן לדברי המשנה, מעדיף להישאר בבית וללמוד תורה. הרש-בר ראה במו-עיניו זאב שטרף סוס, אבל לוי-יצחק מכיר את הטבע רק מתוך הפסוקים והטקסט – הוא רק יודע שכתוב בתורה: "זאב יטרוף". בפסטורלה של הירשביין, אנשי הכפר – ובראש ובראשונה צינה – מלמדים את לוי-יצחק גישה ישירה אל הטבע, ובעיקר שאין ניגוד בין עולם לימוד התורה לעולם השדות. להיפך: השדות יציעו ללוי-יצחק, ואיתו ליהדות המודרנית כולה, תורה חדשה.

مجتمعات يهودية شرق أوروبية كثيرة اعتاشت في القرن التاسع عشر من الزراعة. تعاملت هذه المجتمعات مع هويتها اليهودية بشكل مختلف عن المجتمعات اليهودية في المدن التي كانت لها سمات خارجية ميزتها. عاش اليهود في القرى إلى جانب مزارعين غير يهود لم تفرقهم عنهم مظاهر خارجية، وبنوا لأنفسهم هوية يهودية اختلفت عن هويات يهود المدن ارتكزت على اللقاء مع الطبيعة والأرض والقرية - هذا ما تتمحور حوله مسرحية بيرتس هيرشباين **حياة بيرتس** ، التي كُتبت في العام 1916.

عمل هيرشباين، وهو ابن لطحان، في الزراعة في شبابه لكنه كرس معظم حياته للمسرح وكان كاتبًا مسرحيًا ناجحًا أسس فرقة خاصة به. نشر هيرشباين في العام 1910 أربع مسرحيات عبّر فيها عن حبه وشوقه للقرويين البسطاء الذين قابلهم في شبابه، إحداها **حقول خضراء** (التي ترجمها هيرشباين من اليديشية إلى العبرية تحت عنوان **بين أطفال الحقول**). تتناول المسرحية اللقاء بين اليهود القرويين بأسلوب حياتهم اليهودي الذين يتعلمون العمل في الأرض منذ صغرهم، وبين يهود المدينة الذين يتعلمون القراءة والكتابة منذ صغرهم حتى يتمكنوا من تكريس حياتهم لقراءة ودراسة الكتب المقدسة.

"ما أحلى هذه الشجرة": الطبيعة، المدينة، والتوراة في حقول خضراء

د. يائير ليفشيتس، قسم الفنون المسرحية

حقول خضراء كانت محاولة قام بها بيرتس هيرشباين لكتابة رعبية يهودية حديثة. تعرض الرعبية، في تقاليد الدراما من بداية العصر الحديث، انتقال سكان المدينة "المتطورين" إلى الحقول والمساحات الطبيعية والرعبية المفعمة بالبراءة والسحر. رغم أن الأعمال الرعبية تعكس عالم الريف والطبيعة، إلا أنها جانر حضري في أساسه - حلم سكان المدن بطبيعة هي جنة البراءة المفقودة.

أصبحت مسألة العلاقة مع الطبيعة، في السياق اليهودي الحديث، ملحة ومثيرة للقلق. الصورة الشائعة لليهودي الأوروبي هي صورة إنسان حضري، تاجر في الغالب، منقطع عن الأرض والزراعة، يعتاش من "مهن في الهواء" كالتيجارة وقرض المال. على اليهودي، وفقًا للسياق الديني، أن يهتم وينشغل بالتوراة والنصوص والروحانية دون تشبث بالأرض، تصور دحض باليهود الكثر الذين عملوا في الزراعة في القرن الـ 19 إلى هوامش السردية والخطاب.

تروي **حقول خضراء** قصة رحلة التلميذ اليهودي الحضري ليفي-يتسحاك إلى عالم القرويين اليهود. كما في التقاليد المسرحية الرعبية، يظهر اليهود القرويين كبسطاء وساذجين، لكنهم يسحرون التلميذ الذكي في النهاية بعالمهم وعلاقتهم بالأرض، والجسد، والجنسانية.

האם אפשר לברוח אל המשמעות?

שדא דראושה, עוזרת במאי ומנהלת הצגה

בספרו **הוויה וזמן** (1927), דן הפילוסוף מרטין היידגר בהשלכה לעולם כמצב שבו הישות האנושית מוצאת עצמה בעל כורחה, בתוך זמן, מקום, תרבות ונסיבות חיים שאין היא בחרה בהם. עם זאת, היידגר מסביר שלמרות שאין לאדם שליטה על הבחירות הללו, יש לו את היכולת לפעול במציאות, ליצור משמעויות, להגדיר את עצמו ולפתח את עתידו בהתאם לאפשרויות שהוא מזהה ובוחר לממש. בהתאם לכך, היידגר טוען שהאדם מקבל את מצבו כמוטל בעולם, בעודו מקרין את עצמו אל העתיד ומקבל על עצמו אחריות מלאה על קיומו.

שדות ירוקים הוא מחזה אשר שייך לז'אנר הפסטורלה, המתאר את חיי הכפר מנקודת מבט של אנשי העיר. המחזה עוסק באפשרות של בריחה למרחבי הכפר, המוצגים כמפלט מהעולם העירוני ומטפחים את הפוטנציאל לגאולה אישית וקולקטיבית. לוי-יצחק, תלמיד ישיבה, מגיע לכפר מתוך כמיהתו לטבע ולפשטות. הוא אדם מלומד אשר רואה את העולם דרך ספריו ומצפה לראות בכפר עצים כחולים, עשב ירוק, וכבשים חופשיות. בשהותו בכפר, אנשי הכפר מלמדים אותו כיצד לפרוץ את גבולות הספר, אל העולם שמעבר לטקסט. כך, כאשר הוא מצליח להרים את ראשו ולהתבונן סביבו, הוא רואה את ההרים זוהרים תחת קרני השמש, כאשר קוויה מתנועעים על עדרי הכבשים הרגועות, העצים צומחים מסביבם, עשבים ואנשים חיים בחירות ולאנשים יש בעלות על האדמה, כחלק בלתי נפרד מחירותם. בעוד לוי-יצחק מחפש את האותנטיות בכפר, אנשי הכפר כמיהים לעולם הידע שלו, המזוהה עם העיר. הם מארחים אותו ושומעים על העיר וכך, למרות שהיא אינה מיוצגת על הבמה, היא נוכחת בהצגה כל הזמן.

מתוך המפגש בין העיר לכפר, ההצגה **שדות ירוקים** בוחנת את הדיכטומיות בין טבע לתרבות, בין חוויה לסיפור, תוך שהיא שואלת האם אותנטיות היא מקום פיזי או פעולה מתמשכת בה האדם בוחר כיצד לממש את חייו וליצור משמעות.

هل يمكن الهرب إلى المعنى؟

شذى دراوشة، مساعدة مخرج ومديرة العرض

في كتابه **الوجود والزمن** (1927)، يتناول الفيلسوف مارتين هايدجر الولادة والقدوم إلى العالم كحالة يجد الكيان البشري نفسه فيها رغبًا عنه في وقت، مكان، ثقافة وشروط حياتية ليست من اختياره هو. يقول هايدجر، مع ذلك، إنه، ورغم انعدام سيطرة الإنسان على هذه الخيارات، فهو قادر على التصرف والعنل في الواقع، خلق المعنى، تعريف نفسه وتطوير مستقبله وفقًا للإمكانات التي يحددها ويختار تحقيقها.

تتناول **حقول خضر** إمكانية الهرب إلى القرية التي تعرضها كمهرب من العالم الحضري يتيح التوصل إلى خلاص شخصي وجماعي.

על עיצוב התפאורה

יובל אנקונינה, מעצבת התפאורה

"לא־מִשׁוֹשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הָיָה מִפִּיד וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמְרֶנָּה לְעֲשׂוֹת כְּכָל־הַכְּתוּב בּוֹ כִּי־אָזַר

תַּצְלִיחַ אֶת־דְּרָכְךָ וְאָז תִּשְׁכַּל־"

(יהושע פרק א, פסוק ח)

היהדות רואה בלימוד ובהשכלה מצווה וערך עליון. על פי תפישה זו, יהודי טוב הוא זה הלומד תורה ודרכה הוגה באלוהים. כפועל יוצא, התפתחה בתרבות היהודית תפיסה הרואה בעבודת כפיים עיסוק המאפיין בעיקר את הגויים. **שדות ירוקים** עוסק במתח בין לימוד תורה לעבודת כפיים. במרכז העלילה ניצב לוי-יצחק, תלמיד ישיבה עירוני, העוזב את ספסל הלימוד ויוצא למסע בכפר בחיפוש אחר יהודים טובים. בהגיעו לכפר, הופך לוי-יצחק למורה וכך מתגלם המפגש בין עולם התורה לעולם המעשה דרך יחסי מורה-תלמיד.

במהלך תהליך היצירה על ההצגה **שדות ירוקים**, בחנו את מערכות הכוח המתגלות בתהליכי למידה והוראה. ביקשנו ליצור דימוי בימתי המחבר בין העולם הבדיוני לבין כיתת הלימוד — מרחב המפגש בין מורה לתלמיד. הלוח והגיר מעוררים באופן טבעי אסוציאציה למתח שבין מעביר הידע למקבלו. המפגש המתואר במחזה מערער על היררכיה זו ומטשטש את הגבולות המסורתיים: מיהו באמת בעל הידע? מיהו היהודי הטוב או השלם יותר? מי עובד את אלוהים בדרך הראויה והנכונה יותר? מחד, לוי-יצחק מכיר את אלוהים דרך לימוד התורה, ומאידך, הרש-בר חווה את האלוהות דרך התבוננות בצמיחת העשב והליכה יחפה על על הבמה, לוחות הגיר יוצרים מרחב משחקי המזמין ללמידה, ציור וכתביה. על הלוחות מסומנים בתים בקווים פשוטים וצנועים. אין הם מתיימרים לשחזר מציאות באופן ריאליסטי, אלא מבקשים ללכוד את רוח המקום דרך הפשטה, חופש ביטוי ופעולה. המפגש בין השפה הגרפית השטוחה של הבתים המצויירים לבין חומרים מקומיים טבעיים—רהיטי עץ, בדים טבעיים, תפוחי אדמה טריים—מעגן את הדמויות במרחב הבימתי ומעניק להן נוכחות 'חיה'. כך, נוצר מרחב בימתי המשקף את המתח שניצב במרכז העלילה: בין המופשט למוחשי, בין הרוחני לגשמי, בין עולם לימוד התורה לבין חיי העבודה המעשיים.

בין אור לכפר: תאורה שמספרת סיפור

נוי סלע, מעצבת התאורה

כאשר ראיתי לראשונה את המקט של הבמה, הבנתי שניצב לפני אתגר מרתק: המחזה **שדות ירוקים** מתרחש בעונת הקיץ, לאורך שעות היום. לעומת זאת, החלל הבימתי של ההצגה כהה ובוהל אור. לתפישתי, התאורה של ההצגה צריכה לא רק להאיר את הסצנות השונות, אלא גם ליצור תחושה של שמש, חום ומרחב פתוח.

על מנת להדגיש את אווירת הקיץ, שילבתי בתאורת הבמה אלמנט המדמה את השמש באמצעות הצבת מקורות אור שמתגברים בהדרגה, כמו זריחה, ומייצרים סינוור עדין המדמה קרני שמש החודרות אל תוך החלל. לצד זאת, היה לי חשוב לשמר את התחושה הייחודית של מרחב הכפר במחזה, בו כולם רואים, שומעים ומצוטטים זה לזה. לכן, כדי לשקף את התחושה שהמרחב כולו חי ונוכח כל הזמן, התאורה בהצגה מאירה את כל הבמה יחד, ללא הפרדה חדה בין אזורי המשחק השונים.

על מנת להעניק לבמה תחושה של עומק וליצור אבחנה בין החוץ לפנינים, מיקמתי את התאורה המדמה את החוץ מאחורי הבית ובקדמת הבמה ליד הגדר, כך שהאור מעניק תחושת שדה רחב ידיים המשתרע מעבר לבמה. לעומת זאת, חללי פנים הבית מוארים בגוונים חמימים וכתמתמים, המדגישים את האינטימיות והחום הביתי. האור ליד המשקוף של הכניסה של הבית מוסיף שכבה נוספת לתחושה הזו—המעבר פנימה אל תוך חלל הבית מלווה בהארה חמימה, שמדגישה את ההבדל בין החוץ הפתוח לפנינים העוטף.

בהשראת מארק שאגאל, הצבעים נכנסים אל התאורה בהדרגה ברגעים משמעותיים עבור הדמויות, עד לתמונה האחרונה של ההצגה שבה נוצרת קומפוזיציה שלמה בהשראת ציוריו. כשם ששאגאל צייר את עולמו, כך בסיום ההצגה, התאורה של הבמה יוצרת חיבור עדכני לעולם היהודי המתואר במחזה. באמצעות קומפוזיצית הצבעים השלמה, התאורה מעניקה עומק נוסף לעיצוב הבמה ולשפה החזותית שנבנתה לאורך ההצגה.

מזמינים אתכם. להצטרף לערוצים שלנו

ולהתעדכן בכל מה שקורה:

ندعوكم للانضمام لقنواتنا للحصول

على جميع التحديثات:

קבוצת המידע בוואטסאפ
مجموعة واتساب

פייסבוק
فيسبوك

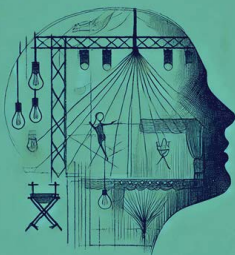

קבוצת המידע במייל
نشرتنا البريدية

אינסטגרם
إنستغرام

המוזיאון לתנועת החשיפה
התקופה לתנועת ע"ש חנה ודוד כ"ן
אנטיסטימה תל אביב

תיאטרון האוניברסיטה פסטיבל זרקור

25-18 במרץ
2025

הצגות ביכורים של תלמידות.
מסלול בימוי בתואר השני

המסלול לבימוי בשיתוף
המסלול לעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה
והמסלול למשחק

תיאטרון
האוניברסיטה

המוזיאון לתנועת החשיפה
התקופה לתנועת ע"ש חנה ודוד כ"ן
אנטיסטימה תל אביב

פסטיבל זרקור התינוק עם מי האמבטיה

מאת בריסטופר דוראנג

תרגום: יאשה קריגור

בימוי: יונתן אטלס | עיצוב תנועה: דניאל הלר | מתאמת אינסטימויות: ערנה יערי
הדרכת טקסט: ענת זמש-ריגל

בעיצוב תלמידות ובוגרות התואר השני, המסלול לעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה:
תפאורה: דניאל אנגלמן | תלבושות: מרינה שריקו | תאורה: מיה וייס

בהשתתפות תלמידות ובוגרות המסלול למשחק:

יעל דינקר, גיל דינאלס, דוראל פורת, הדר פגני

שחקנים ותלמידים:

דורון סאבור, גל כהן

סרקו
את
הברקוד

אוניברסיטת תל אביב, בניין גולמן, אולם שטלנדר (1440)
הכניסה למפגש דרך שער 4 ברח' ד"ר וייס
שערים אחרים עלולים להיות סגורים
כרטיסים: www.bit.ly/tktstau

18.3.25 - 25.3.25

שעות ההצגות מפורסמות באתר תיאטרון האוניברסיטה

המסלול לבימוי בשיתוף
המסלול לעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה
והמסלול למשחק

תיאטרון
האוניברסיטה

המוזיאון לתנועת החשיפה
התקופה לתנועת ע"ש חנה ודוד כ"ן
אנטיסטימה תל אביב

בשיתוף הגלריה האוניברסיטאית לאמנויות ע"ש גביה שרייבר

פסטיבל זרקור חפות

מאת דאה לוהר

תרגום: נטע הגלעדי

עריכה ובימוי: יותם יורמן | עיצוב סאונד: אסף כקר | תאורה: אמיר קסטור
מתאמת אינסטימויות: ערנה יערי | הדרכת טקסט: ענת זמש-ריגל

בעיצוב תלמידות ובוגרות התואר השני, המסלול לעיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה:
תפאורה: יובל גרינשטיין | תלבושות: סבסלנה ברגר

בהשתתפות תלמידות ובוגרות המסלול למשחק:

יובל דן, ערית גרדון, הגר ונדר, עמית לסרי, מרי-ראמי סלמאן

שחקנית אורחת:

מוריאלי ביטון

*מנהל סבני, תיאטרון האוניברסיטה

סרקו
את
הברקוד

אוניברסיטת תל אביב, הגלריה האוניברסיטאית לאמנויות ע"ש גביה שרייבר
הכניסה ללילה מכיכר אשכנז, משום לשער 2 או משום המפגש דרך 20 המפגש
כרטיסים: www.bit.ly/tktstau

18.3.25 - 24.3.25

שעות ההצגות מפורסמות באתר תיאטרון האוניברסיטה

תמונת הסיום של שדות ירוקים: דיאלוג בימתי עם שאגאל

עמירם גולן, שחקן

תמונת הסיום של **שדות ירוקים** שואבת השראה מעולמו החזותי הפיוטי של מארק שאגאל (1887–1985), צייר ואמן רב-תחומי יהודי מהאימפריה הרוסית (היום בלארוס), הנחשב לאחד מגדולי האמנים של המאה ה-20. סגנונו הייחודי של שאגאל משלב צבעוניות עזה, דמויות מרחפות ומוטיבים מהפולקלור היהודי, חיי העיירה במזרח אירופה, אהבה וסיפורי תנ"ך. מורשתו האמנותית כוללת ויטראז'ים, ציורי קיר ותפאורות תיאטרון, והשפעתו על האמנות המודרנית ניכרת עד היום.

בדומה ליצירתו של שאגאל, המחזה **שדות ירוקים** מתמודד עם האופנים בהם היהדות מתמודדת, לעיתים מתעמתת, עם העולם שבחוץ. לכן, בתהליך היצירה, עבדנו - השחקנים והבמאית - על יצירת הדהוד בימתי לציורי שאגאל, דרך אלתור בחלל ויצירת דיאלוג בין תמונות בימתיות לבין המוזיקה של המופע. התמקדנו ביצירת ארבעה דימויים בימתיים מרכזיים, המאפיינים את יצירתו של שאגאל:

הזוג הנישא - גבר ואישה בלבוש יהודי מסורתי, המגלמים אהבה טהורה ונצחית כביטוי לרוח הקהילה היהודית. דימוי זה מבטא את מתח בין ריחוף רוחני לשורשיות חומרית.

הבהמה - בעוד אצל שאגאל מופיע לעתים יצור כלאיים, בחרנו בציור גיר של פרה על קירות התפאורה הירוקים, המסמלת את החיבור בין אדמה לרוח, בין מציאות לדמיון.

הכנר הזקן - דמות יהודית מסורתית ממזרח אירופה, המהדהדת את מוטיב ה"כנר על הגג". דמות נוגה אך מלאת חיים, לבושה במעיל ארוך וצבעוני.

קומפוזיציה - המתאפיינת בהיעדר פרספקטיבה ריאליסטית ובחפיפה בין דמויות וצבעים, היוצרת אווירה חולמנית וסמלית.

כל אלה מיוצגים על הבמה, בלבוש, בתנועה ומוסיקה ויוצרים תמונת סיום בהשראת שאגאל ומדגישים את הרוח היהודית כשהיא יוצאת מהפולקלור ונפגשת עם התיאטרון היום.

عن تصميم خشبة المسرح

یوفال أنکوینا، مصممة الديكور

عائناً، عند العمل على الحقول الخضراء، منظومات القوى التي تكشف عنها سيرورات التعلم والتدريس. أردنا خلق صورة مسرحية تربط بين العالم الخيالي وبين غرفة الدراسة؛ المساحة التي يلتقي بها المعلم بالطالب. يثير اللوح والطبشورة تفكيراً بالتوتر بين من يمرر المعرفة ومن يتلقاها. اللقاء الذي تروي عنه المسرحية يتحدى هذا التسلسل ويطمس الحدود التقليدية: من يملك المعرفة حقاً؟ من هو اليهودي الأفضل أو الأكثر كمالاً؟ من يعبد الله بالشكل الأمثل والأصح؟

اختتام الحقول الخضراء: ديالوج مسرحي مع شاغال

عميرام جولان، ممثل

اختتامية الحقول الخضراء مستوحاة من العالم البصري الشعري الذي ميز أعمال مارك شاغال (1887-1985)، رسام وفنان يهودي روسي يعتبر واحداً من أعظم فناني القرن العشرين يجمع أسلوبه بين ألوان ناصعة، شخصيات محلقة، موتيفات من الفولكلور اليهودي، الحياة في البلدات الصغيرة في شرق أوروبا، الحب وقصص الكتاب المقدس.

على غرار أعمال شاغال، تتناول حقول خضراء الطرق التي تواجه بها اليهودية العالم الخارجي. عملنا، ممثلون ومخرجة، أثناء السيرورة الإبداعية على خلق صدى مسرحي للوحات شاغال من خلال الارتجال وخلق حوار بين الصور المسرحية وموسيقى العرض.

החלה ההרשמה לפעילויות הקרובות של המחלקה החינוכית בתיאטרון האוניברסיטה

قسم الفنون المسرحية

رئيس قسم الفنون المسرحية: د. درور هراري
مشرفة إدارية كبيرة: دانا أورن بار-حاي

مديرة مسار الإخراج: دافنا زيلبيرغ

مدير مسار تصميم الديكور المسرحي، السينما والتلفزيون: بامي فريدمان

مديرة مسار التمثيل: ياعيل كرامسكي

مدراء مسار الأداء والمسرح المستقل*: بروف دافنا بن شاول ود. حين ألون

مدير المسار النظري: د. درور هراري

مدير مسار المسرح الجماهيري والآرטיפيزم: د. حين ألون

طاقم مسرح الجامعة

مدير المسرح: ألون تيران

مدير الشؤون الإدارية: جاي جودروف

المنتج الرئيسي والمشرف على دراسات الإنتاج: داني بيلينسون

المدير التقني: أمير كاسترو

مدير القسم التربوي: يوناتان بك

منسقة الشؤون الإدارية: عينات تشاي جويتا

منسقة الإنتاج: لين شالوم بيلا، أفيا فايتسمان

منسقة الأنشطة القسم التربوي: نوعا برشكر

نجان: سرجيو جريسيك | خياطة: فالنتينا ستاتس | مساعد إنتاج: إيلي دور-حاي

تصميم جرافيكي: دينا كونسون | تصوير فوتوغرافي ووبرتريجات: تامي شاحم

تصوير علاقات عامة ومضامين تجارية: ميخائيل بلونتو | برمجة الصوت: عوديد روسلر

مخزن الألبسة والاكسسوارات: مايا فايس، نوي سيلع

لجنة البرنامج الفني

بروف. شارون لهافي أهرونسون، نائبة عميد التربية والتدريس; بروف. بيتر أندري، عضو خارجي; د. درور هراري، رئيس قسم الفنون المسرحية; بامي فريدمان; مدير مسار تصميم الديكور المسرحي، السينما والتلفزيون; ألون تيران، مدير مسرح الجامعة، رئيس اللجنة; مايا عراد يسعور، عضو خارجية

مرشدو الإنتاج

مرشدة إخراج: بروف. أوفيرا هنيغ | مرشدة تصميم الألبسة: يلينا كرليخ

مرشدة تصميم الإضاءة: إيريس معلم | مرشدة كتابة البرنامج: د. روتي ألبوفيتش

مرشد إدارة بناء الديكور: درور هيريتزون | مرشد إضاءة تقني: دان جلازر

مساعدو مسار التمثيل: عميت سلمان | سكرتيرة مسار التصميم: أوريت تسيلر

أُتيخت الترجمة للعربية بفضل الدعم من مفوضية المساواة والتعددية، جامعة تل أبيب

الترجمة للعربية: جئان بصول | شاركت في الترجمة: راما نصرالله

عروض مهرجان زاركور بدعم من مؤسسة المرحوم ليتونارد شاخ للإنتاج

החוג לאמנות התיאטרון

ראש החוג לאמנות התיאטרון: ד"ר דרור הררי
אחראית מנהלית בכירה: דנה אורן בר-חי

ראש מסלול בימוי: דפנה זילברג
ראש מסלול עיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה: במבי פרידמן
ראש מסלול משחק: יעל קרמסקי
ראשי מסלול מופע עצמאי*: פרופ' דפנה בן-שאול וד"ר חן אלון
ראש המסלול העיוני: ד"ר דרור הררי
ראש מסלול תיאטרון קהילתי וארטיביזם: ד"ר חן אלון

צוות תיאטרון האוניברסיטה

מנהל תיאטרון האוניברסיטה: אלון טיראן
מנהל אדמיניסטרטיבי: גיא גודורוב
מפיק ראשי ואחראי לימודי הפקה: דני בילינסון
מנהל טכני: אמיר קסטרו
מנהל המחלקה החינוכית: יונתן בק
רכזת אדמיניסטרטיבית: עינת צ'אקי גואטה
רכזת הפקות: אביה וייצמן
רכזת פעילות מחלקה חינוכית: נעה פרשקר
נגר: סרג'יו גריסק | תופרת: ולנטינה סטץ | מדריך ייצור: אלי דור-חיים
עיצוב גראפי: דינה קונסון | צילום יח"צ ותוכן שיווקי: מיכאל פלוטנו
תכנות סאונד: עודד רוסלר | מחסן תלבושות ואביזרים: מיה וייס ונוי סלע

ועדת רפרטואר

פרופ' שרון להבי אהרונסון, סגנית הדקאן להוראה וללמידה; פרופ' פיטר אנדר, נציג מן החוץ;
ד"ר דרור הררי, ראש החוג לאמנות התיאטרון; במבי פרידמן, ראש מסלול עיצוב במה, קולנוע וטלוויזיה;
אלון טיראן, מנהל תיאטרון האוניברסיטה, יו"ר הועדה; מאיה ערד יסעור, נציגה מן החוץ

חונכי ההפקה

חונכת בימוי: פרופ' אופירה הניג | חונכת עיצוב תלבושות: ילנה קרליך
חונכת עיצוב תאורה: איריס מועלם | חונכת כתיבת תוכניה: ד"ר רותי אבליוביץ
חונך ייצור תפאורה: דרור הרנזון | חונך טכני תאורה: דן גלזר
רכזת תלמידים החוג לאמנות התיאטרון: יוליה לומברוזו | מזכירת מסלול עיצוב: אורית צילר
ע. לראש מסלול משחק: עמית סלמן

התרגום לערבית בתמיכת הנציבות לשיוויון ומגוון, אוניברסיטת תל אביב
תרגום לערבית: זינאן בסול | סיוע בתרגום: ראמא נסראללה